

використовуються дистанційні технології, такі як: навчання у співробітництві; технологія кооперативного навчання; технологія проблемного навчання; проєктна технологія.

Література

1. Мурадова В. Х. Вплив технологічних новацій на структури та методи дистанційного навчання та інформаційні системи управління дистанційною освітою. Матеріали 21-го Міжнар. молодіжн. форуму «Радіоелектроніка та молодь в XXI столітті». Харків. ХНУЭ. 2017. Том 6. С. 80-81.
2. Романенко І.О., Бабенко О.П., Рубан І.В., Калачова В.В., Модель комплексної оцінки ефективності курсу в системі дистанційного навчання військового призначення. Системи обробки інформації. 2011. Випуск 4 (94). С. 1-4.
3. Технології дистанційного навчання. URL: <https://ru.osvita.ua/school/method/technol/1303> (дата звернення: 05.05.2022).

*Тетяна Борисова,
к. пед. н., доцент
Полтавський національний педагогічний університет
імені В.Г. Короленка
Ідентифікатор ORCID 0000-0002-6013-4364*

ЕРГОНОМІЧНИЙ СКЛАДНИК У ТВОРЧИХ ПРОЕКТАХ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

borisova.tanya@ukr.net

Реформування загальної середньої освіти здійснюється в руслі підготовки підростаючого покоління до вибору професії та передбачає формування ключових компетентностей, необхідних для співпраці та професійної комунікації між повноправними членами суспільства. У процесі підготовки підростаючого покоління до майбутньої професійної діяльності в різних сферах особливого значення набуває проєктна діяльність у технологічній, мистецькій, інформатичній, природничій, громадянській та інших освітніх галузях. При проєктуванні та реалізації будь-якого виду діяльності необхідно забезпечувати безпечність та комфортність для всіх учасників даного процесу. А відтак, ще з учнівських проєктів необхідно прививати здатність до критичного

ергономічного мислення, адже саме ергономічний підхід при проектуванні виробів, процесів та різних видів невиробничої діяльності є важливим показником дотримання вимог безпеки та комфорту для людини. Важливо зазначити, що ергономічний підхід доречно враховувати і на етапі розробки, підготовки проекту, і на етапі його реалізації, а також як у процесі проектування та виготовлення виробу, так і під час користування вже готовим виробом. Таким чином, ергономічний складник важливий і під час виробничих (навчальних) процесів, тобто забезпечення комфортних та безпечних умов для тих, хто розробляє й виготовляє об'єкти праці, і під час експлуатації готових результатів праці, тобто забезпечення зручності, безпечності та естетичності для тих, хто використовує об'єкти праці за призначенням.

Ергономічний складник проектно-технологічної діяльності реалізується через наступні компоненти: ціннісний, когнітивний, діяльнісний та креативний. Зміст ціннісного компонента: сформованість сприйняття здоров'я учнів (студентів) як найвищої цінності; сформованість критичного ергономічного мислення; сформованість усвідомлення необхідності гармонізації навчального середовища та навчально-виробничої діяльності. Зміст когнітивного компонента: знання основ здоров'язберігаючих технологій; знання вимог до організації навчального середовища; знання методів та засобів ергономізації навчального процесу. Зміст діяльнісного компонента: вміння по застосуванню здоров'язберігаючих технологій у професійній діяльності; вміння планувати й організовувати навчальний процес та навчальне середовище згідно ергономічних вимог. Зміст креативного компонента: здатність до самокритичності; здатність до цілісного сприйняття навчального процесу; здатність до контролю за умовами здійснення навчально-виробничої діяльності.

У процесі залучення учнів основної та старшої школи до проектно-технологічної діяльності молодь знайомиться з різновидами науково-технічної творчості фахівців: раціоналізацією та винахідництвом, проектуванням та конструюванням, етапами розробки технологічних процесів та іншими видами проектно-технологічної діяльності. Залучення учнів до проектно-технологічної діяльності

дозволяє їм опанувати основи зазначених видів науково-технічної творчості, що забезпечує формування компетентностей у галузі природничих наук, техніки і технологій та компетентність старшокласників у науково-технічній творчості в цілому та в галузі технічного проектування зокрема, свідомий вибір своєї майбутньої професії.

У процесі виконання навчальних завдань і учнівських творчих проектів старшокласники засвоюють знання з раціоналізації, винахідництва, проектування, конструювання, технології виготовлення виробів, що сприяє розвитку їхніх різнобічних творчих здібностей та креативного мислення, критичного ергономічного підходу до проектної діяльності в цілому. Структура розроблення проекту технічного об'єкта як на виробництві, так і в шкільних умовах передбачає злагоджену діяльність низки фахівців: дизайнерів, конструкторів, технологів, винахідників, ергономістів. Проте успішне та ефективне виконання проектувальних дій зазначеними фахівцями можливе лише за умови достатньо високого розвитку таких якостей: творчого технічного мислення, кмітливості, винахідливості, інтуїції, асоціації, асоціативного мислення, вміння знаходити правильне рішення в складних чи суперечливих технічних ситуаціях, а також ергономічного мислення. Розвиток зазначених творчих якостей учнів є важливим і першочерговим завданням освітньої галузі «Технології».

Особливе місце в цьому контексті має належати ергономічному аналізу процесів та об'єктів. Досить важливим є акцентування вчителем на різних етапах навчального процесу на необхідності врахування аспектів організації комфортних умов навчальної діяльності, врахування можливостей безпечного використання тих чи інших матеріалів та інструментів, технічних пристроїв та обладнання, умілого їх використання у творчому процесі під час розробки ними пристроїв, виробів, технічних об'єктів. Важливо також наголошувати на необхідності раціонального облаштування робочого чи навчального місця.

У процесі залучення учнів до проектної діяльності широко використовувати міжпредметні зв'язки з такими навчальними предметами: креслення, геометрія,

математика, фізика, хімія, охорона здоров'я та ін. Ергономічні навички можуть формуватися на всіх етапах проектної діяльності, адже вони мають комплексний мультипредметний характер. Учні, які оволоділи критичним ергономічним мисленням, зможуть забезпечити безпечну та комфортну не лише професійну діяльність, а й власне повсякдення життя.

Література

1. Державний стандарт базової середньої освіти 5-9 класи Нової української школи. [Чинний 2020-09-30]. Вид. офіц. Київ, 2020. 471 с.
2. Тарара А. М., Вдовченко В. В., Мачача Т. С., Туташинський В. І. Проектування змісту профільного навчання технологій у старшій школі: [колективна монографія]. К : Педагогічна думка, 2017. 361 с.

Віктор Бурдун,

к. пед. н.,

*ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»*

Ідентифікатор ORCID 0000-0003-3255-4828

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ ДИЗАЙН-МИСЛЕННЯ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЙ

burdun_v_v@ukr.net

Нова українська школа потребує нових підходів до навчання, які ґрунтуються на засадах педагогіки партнерства, співпраці між учнями та вчительством, відходу від авторитарної моделі комунікації. Також Нова українська школа орієнтує на розвиток таких рис і чеснот у учнів як креативність, цікавість, критичне мислення, любов до навчання, співпраця та інші [1].

Відомо, що учні навчаються краще тоді, коли займаються чимось, що пов'язано з їхніми захопленнями та інтересами. Тому необхідно дати їм можливість працювати над тим, що має для них значення.

Метою нашого дослідження є аналіз застосування методу дизайн-мислення на уроках технологій. Сподіваємось, що цей метод знайде своє чинне місце в арсеналі методів вчителя технологій.